

Dr hab. n. społ. Bernadetta Izydorczyk
Konsultant Krajowy w dziedzinie psychologii klinicznej
Instytut Psychologii Stosowanej
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Gdańsk, 06.06.2016 r.

Sz. Pani Beata Rorant
Dyrektor
Departament Organizacji Ochrony Zdrowia
Ministerstwo Zdrowia
Warszawa

W nawiązaniu do pisma z dnia 20.04.2016 dotyczącego prowadzenia dokumentacji psychologicznej (OZP.O24.101.2016/AW) przedstawiam stanowisko w w/w sprawie. Stanowisko opracowane zostało przez Konsultanta Krajowego w dziedzinie Psychologii Klinicznej oraz zespół Konsultantów Wojewódzkich w dziedzinie Psychologii Klinicznej, przy współudziale Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Ogólnopolskiej Sekcji Psychologii Klinicznej Człowieka Dorosłego PTP, Dyrektora Instytutu Psychologii Uniwersytetu Gdańskiego oraz Instytutu Psychologii Stosowanej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Ze względu na brak odrębnych przepisów dotyczących dokumentacji psychologicznej w dokumentacji medycznej (historia choroby) i specyfikę świadczeń zdrowotnych udzielanych przez psychologów proponujemy przyjęcie następujących zasad:

- I. Dokumentacja psychologiczna składa się z części ogólnej i szczegółowej.
Do dokumentacji medycznej wpisywana jest jedynie część ogólna.
 1. Część ogólna jest to całościowa opinia psychologiczna lub/i efekt psychologicznej konsultacji diagnostycznej lub/i terapeutycznej.
 2. **Część szczegółowa nie może być udostępniana w dokumentacji medycznej.** Zawiera ona wszystkie notatki psychologa, kwestionariusze i protokoły badania, arkusze odpowiedzi, wytwory pacjenta oraz wszelkie inne liczbowe i jakościowe wyniki badania psychologicznego.

II. Nieudostępnianie części szczegółowej wyniku z zasad przestrzegania tajemnicy zawodowej, które są regulowane następującymi przepisami:

1. Art. 14 Ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U nr 73 z 2001 poz. 763).
2. Kodeks karny art.266 § 1
3. Art. 50 ust. 1 Ustawy o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U z 1994 r. nr 111 poz.535 z późn. zm.)
4. Art. 14 ust. 1 Ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku praw pacjenta (Dz. U z 2009 nr 52 poz.417 z późn. zm)

III. Przechowywanie i archiwizowanie **szczegółowej dokumentacji psychologicznej:**

1. W przypadku dzieci i młodzieży do 18 r.ż., ale nie mniej niż 5 lat, o ile przepisy wewnętrzne instytucji nie stanowią inaczej.
2. W przypadku osób dorosłych nie mniej niż 5 lat, o ile przepisy wewnętrzne instytucji nie stanowią inaczej.

IV. Udostępnianie szczegółowej dokumentacji psychologicznej możliwe jest jedynie w uzasadnionych przypadkach innemu psychologowi, w celu utrzymania ciągłości procesu diagnozy, terapii i rehabilitacji pacjenta lub superwizji.

Z wyrazami szacunku

Bernadetta Izydorzyc

KONSULTANT KRAJOWY
w dziedzinie psychologii klinicznej

dr hab. Bernadetta Izydorzyc